

**SLAVNOSTNÍ ZNOVU
-OTEVŘENÍ
DĚKANSKÉHO
KOSTELA
V TÁBOŘE**

**Středa 1. května
10:30 hodin
Děkanský kostel
Žižkovo náměstí**

PROGRAM:

10.30 SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBA

(Slavnost posvěcení kostela)

s diecézním biskupem **Mons. Vlastimilem Kročilem**
za doprovodu chrámového sboru
a varhaníka Ladislava Šotka

*(se slovem poděkování, o děkanském kostele
a nově zrestaurovaných gotických erbech)*

- OBĚD VE VLASTNÍ REŽII -

13.30 ODPOLEDNÍ KÁVA

na tábořské faře a farní zahradě

15.00 SLAVNOSTNÍ KONCERT

(jako poděkování dárcům)

ABGAR – Melodram o arménském králi Abgarovi
a jeho setkání s Ježíšem Kristem.

(vstup volný)

Farní zpravodaj

Velikonoce
2019

Tábor, Sezimovo Ústí, Planá nad Lužnicí, Malšice

Když jsem ještě působil na Šumavě, tak jsem během postu navštívil místo krásných výhledů - nedaleko Dobré Vody u Hartmanic a Kepelských mokřadů - Hadí Vrch. Není to vrch z nejvyšších, má pouze něco málo přes tisíc metrů nad mořem, ale je to místo odkud přehlédnete velký kus pohraničních hor, této západní

části Šumavy. Výhled je tu orámován zleva hradem Kašperkem, pak hledíte na blízký hřeben Vysokého hřbetu za ním na horu Křemelnou a přes Zelenou Horu, na Poledník, Ždánidla, Dřevenou hůl a Lakaberg až k Velkému Javoru a nakonec k Pancíři. Je to ale také místo pohnuté historie, protože na jižním svahu vrchu, směrem k výše uvedeným hraničním horám, se až do údolí ve kterém se vine Starobrunstský potok - Křemelná, rozkládala obec Haidl am Ahornberg - Zhůří pod Javornou. Zde proběhl známý a urputný boj, jeden z posledních na konci druhé světové války mezi skrytými nacisty a do léčky nalákanými americkými vojáky. A po zničení obce v padesátých letech minulého století, vrch obsadili vojáci českoslovenští a podle vzpomínek jednoho místního pamětníka odtud stříleli děly i raketami na přibližně 10 km vzdálený prostor bývalé královácké rychty Stadln - Stodůlky pod horou Křemelnou. A na protějším břehu říčky Křemelné prý sovětská armáda testovala různé chemikálie na zvířatech, které byly umístěny ve výbězích.

Nahoře na vrchu, blízko pravděpodobně bývalé vojenské pozorovatelné, jsem si všiml malé pokroucené jablůňky, divil se její existenci a teprve, když jsem přišel blíž, poznal jsem, jak jsem se mýlil. Nebyla to jablůňka, ale podobně pokroucená a lišejníky obrostlá malá jívka. A na ní podobně pokroucené větvičky s malými květy - „kočičky“, o kterých jsem si z dálky myslel, že jsou to pupeny.

Od té doby jsem si pro „kočičky“ vždycky zašel právě tam - stáli tři krátké pokroucené snítky a svázat je několika stébly trávy. Jako by ty malé „kočičky“ vypovídaly nejenom o drsném šumavském podnebí na Hadím vrchu, ale i o všem, co se na svazích vrchu v minulém staletí odehrálo. Ne, nebyly to dokonale rovné metrové pruty, které jsem několikrát viděl na vídeňských Graben - Příkopech v pouličním květinářství na prodej. Ano, ale právě takové „kočičky“ jsem chtěl o Květné neděli „prostírat“ před Pánem vjíždějícím do Jeruzaléma, aby pro nás lidi z lásky trpěl. To pokroucené ve spleti lidských životů, s tím nepatrným ovocem květů jako by svědčilo, že bez Pána opravdu nemůžeme přinášet pravé ovoce. Bylo tak do nich možné vložit všechny naše rány, křivdy a nepravosti i smíření a odpuštění... „Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocí, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53, 2-5).

Sbírka na plánské zvony pokračuje..

POZVÁNKA : 15. května od 18.00 proběhne v plánské sokolovně beseda s výživovým specialistou

Petrem Havlíčkem „O zdravém životním stylu“.

Dobrovolné vstupné bude věnováno na nový zvon v kostele sv. Václava.

Ve spolupráci s Klubem Plánských Dam a firmou REJ v rámci programu „Víte, o jíte“.

Tiráž: Farní zpravodaj - Tábor a okolí, Velikonoce 2019. Vydává římskokatolická farnost Tábor, náklad 300 ks. Bezplatné. Toto číslo připravily: Eva Jandová a Eva Žaludová. Kontakt: farář P. Michal Pulec, ŘK farnost Tábor, Děkanská 305, Tábor. Telefon: 381 253 824, email: faratabor@volny.cz , www.volny.cz/faratabor

chceme vás všechny, a zvláště pak dobrodince kostela, pozvat do děkanského kostela na slavnostní koncert. Na jeho programu bude ABGAR - Melodram o arménském králi Abgarovi a jeho setkání s Ježíšem Kristem. Ojedinelé zpracování legendárního příběhu básníka Julia Zeyera v hudebním zpracování a nastudování Jiřího Sychy. Účinkují: sbor Čeští madrigalisté (sbormistryně Veronika Hádková), vypravěč - Vít Kofroň, housle - Jan Hádek, Barbora Mráčková, violoncello - Jitka Hernychová, kontrabas - Michal Novák, flétna, hoboj - Veronika Hádková, fagot - Michal Novák, harfa - Kateřina Valášková. Na koncert je vstup volný. Samozřejmě, i po znovuotevření děkanského kostela, vám budeme vděční za duchovní, finanční i jakoukoliv jinou podporu!

Tou největší radostí ale je, že budeme opět moci společnou modlitbou, v překrásném spirituálním prostoru děkanského kostela Proměnění Páně na hoře Tábor, chválit našeho Pána, setkávat se a svědčit si vírou, nadějí a láskou!

P. Michal Pulec

Melodram o arménském králi
Abgarovi a jeho setkání
s Ježíšem Kristem.

1. května 2019 od 15 hodin

ABGAR

Děkanský kostel v Táboře

Ojedinelé zpracování legendárního příběhu básníka Julia Zeyera v hudebním zpracování a nastudování Jiřího Sychy.

Účinkují:

sbor Čeští madrigalisté (sbormistryně Veronika Hádková),
vypravěč: Vít Kofroň, housle - Jan Hádek, Barbora Mráčková, violoncello
- Jitka Hernychová, kontrabas - Michal Novák, flétna, hoboj - Veronika Hádková, fagot - Michal Novák, harfa - Kateřina Valášková

Slavnostní znovuootevření děkanského kostela

Milí farníci, po letech oprav děkanského kostela Proměnění Páně na hoře Tábor se konečně dočkáme jeho znovuootevření. Když pomineme pořízení nových dubových kostelních lavic a generální rekonstrukci varhan ještě za působení Mons. Vladimíra Vyhlídky, a následující kompletní opravu elektroinstalace kostela a instalaci topení do lavic, tak sled hlavních oprav našeho kostela začal již před 13 roky, kdy v letech 2006 – 2009 byla provedena generální oprava krovu kostela a byla položena nová střešní krytina. A celkovou rekonstrukcí prošla také podlaha v celém kostele. Poté začala v etapách kompletní obnova venkovních omítek kostela, při které se postupovalo po celém jeho obvodu. Nejnáročnější pak byla kompletní obnova omítek na kostelní věži, včetně renovace číselníků věžních hodin. Po dokončení oprav vnějšku budovy započala obnova vnitřních omítek kostela až do výše 3 metrů a poté kompletní výmalba kostela, včetně restaurování novodobých cechovních a městských erbů s následným odkrytím třech původních gotických erbů v blízkosti vítězného oblouku. Zároveň došlo k čištění, vnějšímu i vnitřnímu, vitrážových oken kostela. Celkem náklady na opravy od roku 2006 dosáhly skoro 27 miliónů korun. A z toho byla velmi významná a rozhodující podpora Ministerstva kultury, Norských fondů a Města Tábora. I naše farnost, vzhledem k tomu, jak malé jsou její příjmy – většina je ze sbírek a darů vás farníků – se na opravách soustavně podílela. Za to bych vám velmi rád poděkoval.

Na Slavnost posvěcení děkanského kostela, kterou slavíme 1. května, chystáme Slavnostní znovuootevření děkanského kostela. Při této slavnosti budeme slavit děkovnou mši sv. s diecézním biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem, za účasti bývalých zdejších farářů P. Václava Hese z Týna nad Vltavou a P. Petra Plášila z Prachatic, a za doprovodu chrámového sboru a varhaníka Ladislava Šotka. Na závěr mše sv. bychom rádi poděkovali všem, kdo se o opravu kostela zasloužili (starosta města, zástupci památkové péče a Ministerstva kultury, restaurátoři, zástupci stavebních firem a stavební technici, které na slavnost zveme) a také řekli něco o historii a významu kostela a také o novém „šperku“ kostelní klenby, třech nově nalezených původních gotických erbech, které byly pečlivě zrestaurovány. Rádi bychom také nastínili další plány do budoucna, ať už se jedná o interiér (čištění a dokončení varhan, nové osvětlení a ozvučení kostela, nová liturgická výbava), tak využití kostela nejen pro život farnosti, ale i pro kulturní veřejnost. Po obědě ve vlastní režii, a po odpolední kávě na tábořské faře a farní zahradě,

24.05.19

NOC KOSTELŮ

*Dáte se do zpěvu jako v tu***NOC***kdy se zasvěcuje svátek.*

Srov. Iz 30,29

I letos se naše farnost přidá k mnoha farnostem v České republice a otevřeme naše chrámy veřejnosti v rámci Noci kostelů, která se koná dne **24. 5. 2019**. Chceme pozvat i Vás, farníky, k účasti na této akci. Ať už jako návštěvníky nebo organizátory. V případě Vašeho zájmu podílet se na organizaci, kontaktujte prosím Evu Jandovou (728340411, lady.eva@centrum.cz).

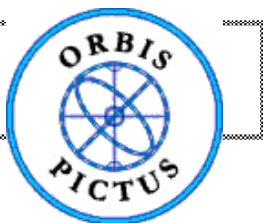
Mottem je každý rok jiný biblický verš, jehož součástí je právě slovo „noc“. V letošním roce je to verš 30,29 z knihy proroka Izaiáš: *„Dáte se do zpěvu jako v tu NOC, kdy se zasvěcuje svátek.“*

Také tento rok budou moci návštěvníci ve stovkách otevřených kostelů poznávat a obdivovat duchovní a umělecké skvosty křesťanství, které nejsou pouze výrazem minulosti, ale i živé přítomnosti. O tom svědčí i bohatý kulturně-duchovní program, v němž opět nebudou chybět koncerty, komentované prohlídky, workshopy nebo divadelní představení, možnost nahlédnout do kostelních sakristií či klášterních zahrad, zkusit si zahrát na varhany, vystoupat na věže či sestoupit do starobylých krypt, prožít liturgii, nebo jen v tichém zastavení vnímat to, co bylo inspirací pro stavitele křesťanských chrámů.

Myšlenka otevřít kostely v noci vznikla před patnácti lety ve Vídni, kde také v roce 2005 proběhla první Noc kostelů – „Lange Nacht der Kirchen“. V roce 2009 překročila Noc kostelů hranice a otevřely se také kostely a modlitebny na několika místech v České republice. V roce 2010 se Noc kostelů konala již v celé České republice, v roce 2011 poprvé na Slovensku, od roku 2012 probíhá Noc kostelů (estonsky Kirikute Öö) také v Estonsku, v roce 2016 se konala poprvé ve Švýcarsku.

Loňská Noc kostelů v České republice zaznamenala na 500 000 návštěvnických vstupů ve více než 1 500 kostelech, kde pořadatelé připravili na 7 000 programů.

Církevní základní škola

Krátké zamyšlení ředitele školy

Udalostí, překvapení, nových výzev, tápání v předpisech a zákonech, diskuzí a rozhodování v průběhu půldruhého roku mého působení na Orbisce bylo a je mnoho, což se dalo očekávat. Chvilí jsem učitel, chvíli manažer, chvíli psycholog, chvíli školník a chvíli „politický lobbista“. Jsem šťastný, že se záhy objevilo více skvělých spolupracovníků a že jsem byl přátelsky a otevřeně přijat kolegy, rodiči i dětmi. Rada věcí se podařila, a řada věcí je stále před námi. To, co ale vidím jako nejdůležitější, je vize, směřování či zaměření naší základní školy.

Tato vize se prolíná s představou, co to vlastně znamená „církevní škola“. Vidím čtyři pilíře naší školy. Dva do šíře a dva do hloubky formování osobnosti dítěte. Na jedné straně to je úroveň a kvalita vzdělání, srovnatelná s ostatními základními školami a také i lepší. Mám radost, že se začínají rozvíjet projektové dny, spolupráce s dalšími školami apod. Mám radost, že naši žáci se bez problémů dostávají na vybrané školy, včetně gymnázií. A na druhé straně by měla být naše škola otevřená různým sociálním tématům a programům, otevřená potřebným, jak v různých institucích v našem regionu, tak i prostřednictvím inkluze různě handicapovaným spolužákům u nás ve škole. Vidím to jako důležitou zkušenost pro život našich dětí.

Jdeme-li do hloubky, vidím jako zásadní vizi školy, a v ní školní družinu a klub jako prostředí socializace. Nezastupitelné jsou třídní pobyty a aktivity mimo školu, mimo budovu, v přírodě a podobně. Takové směřování může být impulsem a inspirací, která přivádí a bude přivádět žáky k otevřenosti vůči sobě a učitelům. Tato otevřenost vede děti, učitele i rodiče do hloubky, hloubky vztahů, přátelských, otevřených, v pravdě křesťanských. Představuji si společenství dětí, rodičů a učitelů. Společenství rodinné atmosféry. Společenství, kde je nám všem dobře.

To je to, co se mi jeví nejpodstatnější. Mnoho věcí, témat, problémů, otázek nyní nezmiňuji. Každý z vás je zván na Orbisku otevřenými dveřmi vstoupit do ředitelny a vše osobně probrat a společně realizovat.

Přeji nám všem, ať se daří, ať se všichni, nejen na naší škole, cítí dobře a přijatí. A ať s námi všemi zůstává ona tajemná, stále přítomná Boží přízeň a požehnání.

PhDr. Jan Samohýl,
Ph.D., ředitel

bývá náročnost komunikace - odlišné vnímání nemoci u jednotlivých rodinných členů, rozdílné postoje k nemoci, k pečování samotnému. Dále je to nejistota, obavy z budoucnosti – z toho, jak to všechno zvládnou já, jako pečující, ztráta životních jistot. Ale i pocit osamocení, chybění „spřízněné duše“, které není potřeba složitě něco vysvětlovat, protože situaci zná ze svého osobního příběhu. Na setkání ale není nutné mluvit, pokud účastník nechce. Pomoci může i jen naslouchání příběhů druhých a vědomí, že „v tom nejsem sám“, někdo jiný mi rozumí.

Setkání v současnosti probíhají zpravidla 1x měsíčně v pátek od 9 - 10.30 h, nejbližší je 12. dubna a jsou otevřena pečujícím z řad široké veřejnosti.

Důležitou součástí podpory rodin je poradenství pozůstalým – podpora lidem, kteří se učí žít bez svého blízkého. Po dobu, kdy si zvykají na tuto situaci, často potřebují podporu, doprovázení. Opět mohou využít jak individuálních konzultací v poradně, tak podpůrná komorní setkání pro pozůstalé – Přístav. Setkání jsou zpravidla druhou sobotu v měsíci, od 10 - 11.30 h. Nejbližší setkání proběhne 13.4.

Všechny akce jsou bezplatné, ale je potřebné se předem přihlásit u Mgr. Evy Špallové, vedoucí sociálních služeb hospice na tel.: 725 414 931

zamyšlení

Víra staví naši duši před oči Krista: ubohého, poníženého, ukřižovaného a na kříži dokonce opuštěného Otcem. V jeho ubohosti a opuštěnosti nachází duše zase svou vlastní ubohost a opuštěnost. Vyprahlost, hnus a útrapy jsou „čistě duchovní kříž“, který dostává. Přijme-li jej, pak pozná, že je to měkké jho a lehké břímě. Kříž se stává holí, o níž se duše opírá na cestě vzhůru. Když pozná, že Kristus vykonal v krajním ponížení a záhubě na kříži to největší – smíření a spojení lidstva s Bohem-, probudí v ní porozumění pro to, že i pro ni vede zničení, „smrt kříže v živém těle, ve smyslovém stejně jako v duchovním“, ke spojení s Bohem. Jako se Ježíš ve své opuštěnosti ve smrti odevzdal do rukou neviditelného a nepochopitelného Boha, tak se duše odebere do půlnoční temnoty víry, která je jedinou cestou k nepochopitelnému Bohu.

*Z knihy Myšlenky a meditace od Edith Stein
vybrala Eva Jandová*

Domácí hospic Jordán nabízí podporu pečujícím i pozůstalým rodinám

Domácí hospic nabízí již několik let služby vážně nemocným osobám a jejich rodinám. Právě na pečujících, blízkých lidech nemocného člověka, leží největší tíha náročné péče. Proto hospic nabízí kromě domácí hospicové péče, terénních odlehčovacích služeb, či půjčovny kompenzačních pomůcek, pečujícím i psychickou podporu a pomoc během pečování a doprovází je po úmrtí jejich blízkého. Jednak prostřednictvím individuálních konzultací – v poradně, nebo v domácím prostředí, ale také formou společných setkání pro pečující, a dále pravidelné vzdělávací besedy na témata, která pečující rodiny zajímají. Dvakrát ročně také může veřejnost využít bezplatné Kurzy pro pečující. Cílem pomoci a podpory pečujícím je co nejvyšší možná kvalita života nejen nemocného, který péči potřebuje, ale i jeho rodiny, která je taktéž nemocí zasažena.

Hospicová poradna nabízí služby lidem, kteří pečují, nebo zvažují péči o svého blízkého, či jsou sami vážně nemocní. Nejvíce přicházejí do poradny lidé v situaci, kdy se dozví, že jejich blízký je vážně nevyléčitelně nemocný, a hledají možnosti, jak žít s nemocí.

V případě pokročilého onkologického onemocnění se většinou jedná o krátkodobé, ale intenzivní pečování, na několik dnů, týdnů. Jindy naopak pečují o své blízké s demencí, Alzheimerovou chorobou apod., které trvá řadu let.

V poradně společně probereme konkrétní situaci rodiny, nemocného, jejich přání, co potřebují k pečování, zda k tomu mají podmínky, i reálné možnosti, jak pečovat. Pečující prožívají nejen stres z toho, že jejich blízký má před sebou týdny, měsíce, někdy jen dny života, ale musí se naučit i řadu ošetrovatelských dovedností. Potřebují řešit organizační a praktické každodenní záležitosti, často ztrácejí kontakt s přáteli, nemají čas na koníčky, dostávají se do sociální izolace.

Každý v rodině také nemoc může prožívat a vnímat jinak, což přináší řadu mýjení, nepochopení, kolizi. Snažíme se rodinu podpořit v tom, jak spolu komunikovat, přehodnotit a nastavit věci tak, aby se spolu vzájemně mohli potkat a nenesli situaci každý sám, ale spolu.

Proto již několik let probíhají zpravidla 1x měsíčně podpůrná „komorní setkání“ pro pečující. Nejste sami.

Pečující, kteří přicházejí na setkání, často trápí změny, které nemoc přinesla nejen jejich blízkému, ale do celé jejich rodiny.

Péči o druhou osobu se člověku změní život, pečující zažívá obavy, strachy, pocity bezmoci, únavu. Na to vše potřebuje velké množství fyzické, psychické i emocionální energie. Uvědomění toho, že i jako pečující mám právo být unavený, mám právo odpočívat, věnovat se také sám sobě, že podobný příběh prožívají i jiní, často přináší tolik potřebnou úlevu. Častým tématem

Škola na horách 2019

Jak je na naší církevní škole Orbis – Pictus dlouholetou tradicí a plnohodnotnou součástí vyučování, vypravili se žáci všech tříd i letos na zimní ozdravný pobyt. Hned v polovině ledna trávily týden na Šumavě děti ze čtvrté a páté třídy, začátkem února se do Krkonoš, konkrétně do Herlíkovic, vypravil celý druhý stupeň a do třetice poslední únorový týden dovezl autobus do Železné Rudy i žáčky první, druhé a třetí třídy.

Ubytování jsme měli zajištěno v penzionu Diana hned vedle lyžařského areálu Nad nádražím, z oken jsme mohli sledovat lyžaře na sjezdovce. Rozradostnil nás pohled na hojnost sněhu všude kolem. Šumava nás přivítala oblohou bez mráčku, zářícím slunkem a voňavým, teplým jarním vzduchem. Prostě nádhery! A co víc, toto dokonalé počasí nám vydrželo až do samého odjezdu. Šedivé nebe a drobný déšť dorazil až v pátek, asi aby nám nebylo tak líto, že už se musíme vrátit domů.

Dny jsme věnovali hlavně trénování lyžařských dovedností. Mezi dětmi byli výborní lyžaři i záčci, kteří měli lyže na nohou úplně poprvé. Těm báječně posloužil dětský park Nádražičko s lyžařským kolotočem a pohyblivým pásem. Děti tam získaly první zkušenosti a dovednosti, ztratily ostych, naučily se padat, zvedat a hlavně jezdit a zastavit. Děti byly velmi odvážné, vytrvalé a snaživé, proto už ve čtvrtek na velké sjezdovce s opravdovým vlekem lyžovaly úplně všechny! A protože jsme se sněhu a sluníčka nemohli nabažit, když nám zbyla chvilíčka, vybíhali jsme na kopec bobovat a závodit na všech sněhových „jezdících“, které jsme si s sebou dovezli.

Kromě sněhových radovánek jsme také prozkoumali Železnou Rudu. Navštívili jsme místní Infocentrum (environmentální centrum) s výstavou o vývoji Horské služby na Šumavě a s interaktivními kabinety čápa černého, bobra evropského a jelena lesního. V obchůdku bylo možné nakoupit pohledy, turistické známky a nejružnější suvenýry, a tak jsme trochu zatočili s kapesným od rodičů.

Do penzionu nás také přišla navštívit paní policistka, která pracuje jako psovod. Představila nám své čtyřnohé svěřence, vypravovala o své a psí službě u policie a díky odvaze pana vychovatele Lukáše jsme mohli vidět i ukázkou zásahu služebního psa proti nebezpečnému pachateli! Bylo to více než vzrušující! Otázek jsme měli hodně a paní policistka trpělivě odpovídala. Vyvrcholením našeho společného pobývání na Šumavě byl závěrečný karneval. Příjemně jsme si užili divadelní představení třídních skupinek a vyřadili jsme se při diskotékovém reji masek.

Domů jsme odjížděli spokojení a vděční za týden strávený na čistém, svěžím horském vzduchu, za příjemný čas her a spolunažívání, za příležitost k lepšímu vzájemnému poznávání a budování hlubších vztahů. Tak snad zase za rok...

Pravidelný týdenní program v Táboře

den	čas	akce	místo
neděle	8:30	mše svatá	děkanský kostel
	9:30	farní kavárna	děkanství
	18:00	mše svatá	klášterní kostel
středa	17:30	adorace, svátost smíření	klášterní kostel – zimní kaple
	18:00	mše svatá, nešpory	
	19:30	setkání nad nedělní liturgií a společná modlitba	děkanství
čtvrtek	8:00	mše svatá s ranními chválami	klášterní kostel – zimní kaple
	9:00	setkání společenství Modlitby matek	děkanství (1x za 14 dní)
pátek	8:00	mše svatá	klášterní kostel – zimní kaple

Pravidelný týdenní program mimo Tábor

místo	den	čas	akce
Sezimovo Ústí	neděle	10:15	mše sv.
	úterý	17:30	adorace, sv. smíření
		18:00	mše sv., nešpory
		po mši sv.	modlitební společenství
	středa	8:00	ranní chvály
		8:30	setkání společenství Modlitby matek
	čtvrtek	16:00	růženec, sv. smíření
		16:30	mše sv.
	pátek	8:00	ranní chvály
	sobota	8:00	mše sv.
Planá nad Lužnicí	pátek	16.30	růženec, sv. smíření
		17:00	mše sv.
	neděle	8:00	mše sv.
Malšice	neděle	10:00	mše sv.

Velikonoce 2019

Den	Liturgická oslava	Tábor	Sezimovo Ústí	Planá nad Lužnicí	Malšice
NE 14. 4.	6. neděle postní	8.15 Svěcení ratolestí a průvod z klášterního kostela 8. 30 mše sv. v děkan- ském kostele 18.00 mše sv. v klášterním kostele	10.15 mše sv. s průvodem	8.00 mše sv. s prů- vodem	10.00 mše sv. s prů- vodem
ÚT 16. 4.			17.30 Adorace 18.00 mše sv., nešpory		
ST 17. 4.		Večerní mše sv. nebude!	8.00 ranní chvály 8.30 modlitby matek		
ČT 18. 4.	Zelený čtvrtek	18.00 mše sv. v děkan- ském kostele	16.00 mše sv.	18.00 mše sv.	16.00 mše sv.
PÁ 19. 4.	Velký pátek	9.00 Křížová cesta v dě- kanskm kostele 18.00 Velkopáteční obřady v děkanskm kostele	8.00 ranní chvály 15.30 Křížová cesta 16.00 Velkopáteční obřady	16.00 Velkopáteční ob- řady	18.00 Velkopáteční obřady
SO 20. 4.	Bílá sobota	21.00 Velikonoční vigílie v děkanskm kostele			
NE 21. 4.	Slavnost Zmr- výchvstání Páně	8.30 mše sv. v děkanskm kostele 18.00 mše sv. v klášterním kostele	10.15 mše sv.	8.00 mše sv. se křtem Jakuba Janovského	10.00 mše sv.
PO 22. 4.	Velikonoční pon- dělí	8.30 mše sv. v děkanskm kostele Večerní mše sv. nebude!	10.15 mše sv.	8.00 mše sv.	10.00 mše sv.